

عنوان مقاله:

عوامل گسترش و پیامدهای حاشیه نشینی شهری (نمونه موردی: محله خضر همدان)

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مریم زرگری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه زنجان

مهدی مقیمی - استادیار گروه معماری دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

تحولات ناشی از ظهور جوامع مدرن منجر به رشد سریع شهرنشینی شده و به همراه این رشد سریع، حاشیه نشینی و تبعات آن را نیز به دنبال آورده است. بخصوص در کشورهای در حال توسعه حاشیه نشینی و اسکان غیررسمی، از عوامل عمده ایجاد ناپایداری در مناسبات شهری است. در تحولات شهری ایران نیز، حاشیه نشینی پدیده ای ناموزون در کنار شهرهاست که مهاجرت های روستا- شهری به روند ایجاد و توسعه آن دامن زده است. مجاورت اسکان غیررسمی در کنار شهرها، به عنوان عدم تعادل فضایی توزیع جمعیت، مشکلات متعددی را برای کشور به وجود آورده و یکی از موانع استفاده شهرها از فرصت های توسعه ملی است. حاشیه نشینی به سبب ایجاد فقر و گسترش آن و تحمیل هزینه های سنگین برای حل مشکلات، تهدیدی جدی برای پایداری و انسجام جامعه شهری تلقی می شود. این نوشتار در ابتدا به بررسی حاشیه نشینی و عوامل پیدایش آن پرداخته و سپس به عنوان نمونه ای از حاشیه نشینی کنار شهرهای ایران، به مطالعه محله خضر همدان می پردازد. بررسی زمینه های اجتماعی و اقتصادی شکل گیری این محله، ویژگی ها و مسائل و مشکلات آن از اهداف این نوشتار است. در این مطالعه از مشاهدات میدانی، مصاحبه با ساکنین و یافته های گزارش ارزیابی اجتماعی استفاده خواهد شد و آثار و پیامدهای ادامه حیات این مناطق بررسی خواهد شد.

کلمات کلیدی:

حاشیه نشینی شهری، مهاجرت، پیامدهای اجتماعی، محله خضر همدان، محرومیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/295047>

